

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

עלון מס' 65
ואדר תש"ע

תרומה

זמני השבת:

בניסת השבת: מ17:00

יציאת השבת: 18:08

שיהו דברי תורה "מחודדין בפוך"...

"ויקוו-לי תרומה" (שמות, כ"ה, ב')

אמרו בבית דין של מעלה נבדוק אם יש עוד שני אנשים שעשו כמוך, אז מגיע לך עולם הבא. וכשבדקו מצאו שיש עוד אדם כמוהו, ושמו קרח שנבלע באדמה יחד עם כל רכושו.

כעת המשיך הרב לומר, "כנראה שאתה תהיה האדם השלישי שיבלע כספו וזהבו עמו ותהיה בעולם הבא של קרח". דברי הרב נגעו ללבו של העשיר ותרם סכום הגון עבור צדקה וזיכה את

מסופר על המגיד מדובנא (ר' יעקב קרנא) שפעם הוצרך לעשות מגבית עבור דבר חשוב. וכולם תרמו בעין יפה, ובין הקהל היה עשיר מופלג שלא הסכים לתרום כלום. לפני שנפרד מהם הרב, אמר

לאותו עשיר: "אשריך שאתה מזומן לחיי עולם הבא!" התפלא אותו אדם: "מדוע ועל מה?"

ענה הרב ואמר לו: "ברצוני לספר לך סיפור. לפני שנים היה עשיר מופלג שלא הפריש

צדקה כל ימי חייו. לפני שנפטר ציוה שיקברו את כל הכסף שלו יחד עמו, ואכן כך היה. כשעלה לבית דין של מעלה שאלוהו מדוע לא קיימת מצוות צדקה? ענה: אומר לכם את האמת, היו הרבה קבצנים ולא יכולתי לדעת מי באמת עני ומי לא, לכן בקשתי שיקברו את הכסף וזהב עמי, בכדי שכעת תאמרו מי הם העניים ויתנו להם כל ממוני.

עצמו לחיי העולם הבא.

וככל שאדם ירבה בצדקה כך יתרבה ממונו, כמו שאמרו חז"ל "אם רואה אדם שמזונותיו מצומצמין יעשה מהן צדקה וכל שכן כשהן מרובין".

"ועשו לי, מקדש; ושכנתי, בתוכם" (שמות, כ"ה, ח')

אומר "המדרש רבה" משל למה הדבר דומה? למלך שהיתה לו בת יחידה ובאו בני מלכים לבקש את ידה, לישא אותה לאישה ולקחת אותה למדינתם. המלך אמר: "להפרד ממנה איני יכול לכן אבקשכם שתכינו לי חדר קטן לידם סמוך מאד לארמון שלהם, כדי שבכל רגע שארצה אוכל לראות את ביתי האהובה."

כך הקב"ה שנתן לעם ישראל את החמדה הגנוזה שהיתה איתו קרוב לאלף דור, מבקש מעם ישראל שיעשו לו בית קטן שיוכל לדור ביניהם ולא יפרוש מן התורה חמדתו. הה"ד "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", עד כאן דברי המדרש. ~ מתוך בני בנימין ~

"ועשו לי, מקדש; ושכנתי, בתוכם" (שמות, כ"ה, ח')

והלל היה לו לומר "ושכנתי בתוכו?" ולמה נא? "ושכנתי בתוכם?" ללל בשעה שבני תולאים וננדבים, לבו של כל אחד ואחד נעשה בחינת לקדש והשכינה שרויה בו. ~ הר' לקוצק ~

"ועשית את המזבוח"

ד"ת

מחילה, זבות, בדבה, חיים

~ מדרש תנחומים ~

על הפס' "וקראת לשבת עונג" מפרש האבן עזרא: שתתענג הנפש בדברי תורה...

כשעושים שידוך מאחלים לשני הצדדים שהזיווג יעלה יפה. מה זה שהזיווג יעלה יפה? צריך היה לומר: שהזיווג יעלה טוב, שיהיה מוצלח, מדוע מאחלים שהזיווג יעלה יפה? מדוע בחרנו במילה "יפה"?

"יפה" בגימטריה זה צ"ה. ומה זה רומז? אם תפתחו את ספר המצוות, ספר החינוך במצוה מספר צ"ה, תראו איזה פלא, המצוה שרשומה שם היא: "וְעָשׂוּ לִי מִקֶּדֶשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכְכֶם" (שמות כה, ח) - זוהי מצוה יפה! הבית היהודי הוא בית להשראת השכינה ואז זה יפה! אם יש יו"ד קי - איש ואישה זכו, אזי שכינה ביניהם, ואז הזיווג יעלה יפה, זהו הדבק האלוקי שמדביק בין הבעל והאישה ואז הזיווג יעלה יפה ואז זה בנין עדי עד ואז זה "זָרַע בְּרַךְ ה'" ו"בְּנִיךָ כְּשֵׁתְלֵי זֵיתִים" - אהבה, אחוה, שלום ורעות.

~ מתוך "נר תמיד" ~

**רבי משה לייב מסאסוב
היה רגיל לומר:**

אם יכבוש אדם את כעסו פעם אחת הרי טוב ומועיל לנשמתו ולכפרת עוונותיו יותר מאלף תעניות, ואם ישמע אדם חרפתו וישתוק הרי טוב מאלף עינויים.

**כי אין הקב"ה אוהב
אלא למי שאוהב
את ישראל,
וכל כמה שהאדם
מגדיל אהבתו
לישראל כך
הקב"ה מגדיל
אהבתו עליו
מסלת ישרים**

מִרְנַת הַחַפֵּץ חַיִּים זַעֲיִיא היה לבוש בפשטות מדהימה ולא באיצטלה דרבנן, והיה מבקש להסתיר ממקורביו וממיודעיו את נסיעותיו כדי שלא יבואו לקבל פניו.

כשהיו שואלים אותו למה מנע מהם את הזכות לקבל את פניו ולכבדו כראוי לתלמיד חכם, היה עונה להם:

"ידוע שחמין אוכלים בשבת, אם מאן דהו יתאוה לאכול מהחמין ביום שישי תיעץ לו בוודאי בעלת הבית לטעום משהו אחר, בתואנה שחמין אוכלים רק בשבת".

כבוד, זהו החמין שאוכלים בעולם הבא, ביום שכולו שבת ומנוחה לחיי עולמים, והיה אם מאן דהו לא יוכל להתאפק ויאכל אותו בעולם הזה - יאלץ להשאר רעב בעולם הבא!!!

מתוך "בני בנימין"

**דיני קריאת שמע
וברכותיה
(המשך)**

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

רצו חכמינו זיכרונם לברכה להרחיקנו מדעת המינים האומרים שיש לעולם מנהיג אבל הם שנים או יותר (דעה זו רוחת הייתה בזמן חכמינו ואף בימינו קיימת בדת הנוצרית), ולכן אסרו חכמים לכפול את קריאת שמע, והיינו בין כשכופל את המילים ('שמע' 'שמע', 'ישראל' 'ישראל' וכ'), ובין כשכופל את כל הפסוק.

ולכן באמירת 'סליחות' וב'תפילת נעילה' ביום הכיפורים אין כופלים פסוק 'שמע ישראל', אלא שלוח ציבור אומרו פעם אחת והציבור חוזרים אחריו (והתימנים מקפידים יותר, ואומרים אותו הציבור והשליח ציבור יחדיו פעם אחת).

ואע"פ שפסוק "ה' הוא הא-לוהים", כופלים אותו באמירת ה'סליחות', וב'תפילת נעילה' ביום הכיפורים אומרים אותו שבע פעמים?! הסיבה לכך היא מפני שמשבחים לבורא עולם שדר למעלה משבעה רקיעים, ועוד שאף במקרא מצינו שנכפלה אמירה זו "ה' הוא הא-לוהים ה' הוא הא-לוהים" (מלכים א' י"ח ל"ט).

האופן שבו התירו חכמים לכפול את קריאת שמע, הוא דווקא כשקורא אותה על מיטתו קודם שישן, כיון שקורא אותה אז שלא לשם חובת קריאת שמע אלא רק כדי לישון מתוך דברי תורה. וגם אז מותר רק אם כופל את כל הפרשה (והיינו מ-'שמע ישראל' עד 'אבשעריך'), ויש מחמירים גם באופן זה לא לכפול את הפסוק הראשון (אלא רק מ-'אהבת' עד 'אבשעריך').

רבי חיים מצאנז ספר על שנות ילדותו:

בהיותי ילד קטן, ראיתי כיצד החיילים מקפידים למלא באופן מדויק את פקודות מפקדיהם, והם מסורים לתפקידם מאד. אמרתי בלבי: הרי אנו חיילים של הקדוש ברוך הוא, ועלינו למלא את רצונו במסירות. ואם נו, תחלה עלינו לדעת מה ה' דורש מעמנו.

החלטתי ללמוד את תרי"ג המצוות, שהרי בהן כלולות כל מצוות ה', שננתי את תרי"ג המצוות עד שידעתי אותן בעל פה באופן ברור.

~ מתוך ספר כיבוד הורים ~